

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologiae Mysticae Sive Exercitiorum Spiritualium Admodum Reverendi Patris P. Aloysii Siderei, Alias Vincentii Caraffa, Societatis Iesv Praepositi Generali, Tomvs ...

ex Italico Latino recenter idiomate opera et studio fidelissimi cuiusdam
interpretis donatus

Iter ad coelum in quatuor partitum Semitas seu partes, & Fasciculum
Myrrhæ

Caraffa, Vincenzo

Coloniae Agrippinae, 1660

cap. 8. Reflexio super regulas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49363](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49363)

CAP. VIII.

Reflexio super Regulas.

Primo. Considera, quod Regula variis condecoratur titulis, & nominibus à SS. Doctoribus. *Sunt*
Regula Religiosorum, ait D. Augustinus: quia in illis
 speculo, totum id, quod est pulchrum, for-
 maeque, conspicitur in facie animae. Si Regula ob-
 servetur anima pulchra comparet coram oculis Dei:
 si vero & deformis, si non observentur. S. Bene-
 dictus eas appellat *Instrumenta virtutum*, quia per Re-
 gularum observantiam cunctae acquiruntur virtutes.
 Hieronymus vocat eas *Vincula Christi, quae transeunt*
 in aeternum: quia cum alligamus nos Christo ligamine
 sanctarum Regularum, in nobis ruit ample-
 xus Christi. S. Bernardus Regulam nominat
scalam vitae: quia, sicut scala varios habet gradus duo-
 decim longioribus innixos; ita Religiosa disciplina
 continet regulas in Humilitate & Obedientia
 fundatas. Haec est scala illa, quam vidit S. Franciscus,
 & erecta caelum tangebatur. Observantiam re-
 gularum appellavit etiam S. Bernardus *Scalam Iacob*:
 sicut hinc Patriarchae, quod propter amorem Dei
 deseruit patriam, parentes, propriamque voluntatem,
 Dominus Deus per hanc scalam monstravit caelum aper-
 tum, Angelos ascendentes & descendentes, ac seipsum
 in mixtum; ita Religiosus mediante observantia re-
 gularum loco patriae, parentum, propriaeque voluntatis
 ascendit caelum, Angelos, & ipsum Deum. Hoc est
 fundamentum verae laetitiae Religiosi, qui semper Deo
 gratias refertur tenetur, quod ipsam ad tam scelicem,
 & beatamque vocaverit statum. Denique librum Regula-
 rum *librum vitae* jure appellare possumus: quia *dirigit*
ad vitam: Vel etiam *Epistolam à caelo mandatam*,
 quia Deus tibi significat, quod à te vult, & postulat.

S. Aug.

S. Benedic.

S. Hieron.

S. Bern.

F 2

Qua-

Galas. 6.

Quapropter cogita, Deum è cælo tibi scribere hæc stulti verba: *Quisunque hanc Regulam sensit, super illos, & super Israel Dei. Quicumque hæc observaverit Regulam, duplici gaudebit pace & felicitate, & in alterâ vitâ.*

Secundò. Considera, quod, tametsi Regula obliget ad peccatum, nihilominus in transgressione ipsius Regulæ aliquid ad minus ad sit peccatum finis, propter quem non observatur illa, aut negligentia: & operari propter hunc finem peccatum. Siquidem, ut bene advertit Caietanus, tenemur facere opera supererogationis: supplicium, quod eadem faciamus, obligamur eadem debito modo, & propter debitum finem, & rationabilem; & propter eandem finem eademmittere tenemur. Quicumque igitur operatur lectus aliquâ concupiscentiâ, aut operatur operari intermitteret ex negligentia, & certâ acedia spirituali, committeret peccatum, & transgressus fuerit aliam regulam silentij, & extra tempus propter certam quandam curam, & nimiam libertatem, pariter peccabit. Potest quis etiam in transgressione Regulæ, sicut S. Thomam, peccare mortaliter, quando eas illas non observat, puta, quia non vult neque voluntati Superioris se submittere. Transgredi facile regulas, potest quoque peccatum mortale, propter periculum, cui in illud succurrendi: quia in peccatum illorum, & pravationum, Deus deest Gratiam efficacem, quâ destitutus gravibus assites tentationibus, sicque corruis in peccatum tale. Ex quo elicitur, quanti à nobis æstimanda quæcunque Regula etiam minima, quodque tanquam prædestinationis salutisque nostre respiciende sint.

Tertio. Pro majori Regularum observantiâ, sunt tres facies. Primò. Hæc magis æstimanda sunt, quæ salutem & perfectionem admodum servari, in quibus Religio consistat, & observari

Secundo, frequenter eas perleges, & hoc modo mediteris: considerando verba ac sensum Regularum: attendendo cognoscere, in quibus defeceris, & examinando, quâ ratione in observatione illarum te habueris: attendendo actum contritionis cum proposito emendationis. Tertio, externam quandam assumes pœnitentiam propter Regularum transgressionem: vel publicam, peccando eam à Superiori; vel privatim in tuo cubiculo. Denique perfectam earundem observantiam postulabis à Deo per merita Sanguinis Christi, & Mariæ Virginis.

CAP. IX.

De Consiliis Evangelicis.

Ad perfectionis religiosæ consecutionem, præter Regularum proprias, necesse est, ut notat Carthusianus, Religiosus observet quoque Consilia Evangelica, quæ sunt Christianarum virtutum spectantia. Evangelica enimque nil aliud sunt, quàm imago & exemplar ipsius vitæ Christi, qui, quod ore docuit, opere adimplevit. Unde cum nos obligati simus ad perfectam Christi imitationem, conformiter loquitur D. Augustinus: *In omni re, quam Christus gessit ut homo; hominibus imitandum præbebat exemplum.* Erimus quoque astricti ad perfectam Doctrinæ Evangelicæ observantiam; ut eam, quæ est imago Christi, forma quoque efficiens ac constituens Religiosum in perfectione præbet. Hæc igitur sancta documenta, instructiones Consilia continuo respicere debet Religiosus: lectando, meditando, & observando illa. Hic debet esse principalis ac primarius Regulæ liber omnibus Religiosis communis. Sunt vero, secundum Carthusianum, duodecim Consilia: *quemadmodum, inquit ille, ponuntur decem præcepta: ita duodecim sunt Christi Consilia, à quibus Evangelicis sparsim expressa.*

Serm. de SS. fol. 754.

Hom. 15. in Ioan.

locis sup. cit.

F 5

Primum,